

K TOBĚ DUŠI PODZVIHUJI

Ž 25

L. Bourgeois 1551

1. K to-bě du-ši po-zdvi-hu - ji, Hos-po - di - ne,
ne - za-hanbuj mou na - dě - ji ne - přá - te - lům

v úz-kos-ti, Ty, Bo - že, ne - za-han-bíš
k ra-do-sti.

žád - né - ho, kdo v te-be dou - fá, po - tu - pou však

od - pla - tíš kaž - dé - mu, kdo se ti rou - há.

2. Cesty své mne nauč znáti, / vyučuj mne stezkám svým. /
Dej, ať v učení tvém státi / a v tvé pravdě chodit smím. / Sám
jsi ty Bůh spásy mé, / v tebe doufám bez ustání. / Vzpomeň si,
Hospodine, / na svá mnohá slitování.

3. Hříchů mnohých mé mladosti / již nevzpomínej, Pane, /
ať se mi dle tvé milosti / a dobroty tvé stane. / V dobrotě a
přímosti / Pán i hříšné vyučuje, / tiché učí cestám svým, /
vzurné soudem postihuje.

4. Kdo tvůj zákon, tvé svědectví, / Pane, zachovávají, /
pravdu a milosrdenství / všech tvých cest poznávají. / Pro slávu
jména svého / odpusť, Pane, nepravost mou. / Bázni vyuč
každého, / aby volil cestu dobrou.

5. Pokoj v duši bude míti; / nadto potomstvo jeho / má dědičně zemi vzíti / z ruky Boha věčného. / Tajemství své zjeví Pán / těm, kdo v bázni Boží žijí, / v smlouvu s nimi vstoupí sám / a jim známou ji učiní.

6. Mé oči vždy hledí k Pánu, / on mne z léčky vyprostí. / Bože, prosím za ochranu, / skloň se ke mně s lítostí. / Neboť jsem opuštěný, / srdce mé svírá soužení. / Zbav mne mého trápení / a dej hříchů odpuštění.

7. Nepřátelé v zlobě temné / proti mně se stavějí. / Chraň mou duši a nenech mne / v hanbě pro mou naději. / Pane, na tebe čekám / v nevině a upřímnosti. / Vykup, mocný Bože, sám / své věrné ze všech úzkostí.

J. Batelka

1561

1. Za - ví - tej k nám, Duchu sva - tý, s Otcem, s Sy - nem
 též pod - sta - ty a roz - lej se v srd - cích
 na - šich v da - rech spa - se - ní nej - draž - ších.

2. Mysl nám věrou osvěcuj / a vůli láskou rozněcuj, / paměť
 ustavuj v naději, / svědomí v stálém pokoji.

3. V úmyslu přímém postavuj, / srdce čistotou korunuj, /
 žádosti říd' svatou bází, / těla bujnost zkrocuj kázní.

4. Nad smysly panovati dej, / rouchem ctnosti je odívej, / ať
 vše, což se tobě líbí, / činí, mluví, slyší, vidí,

5. bychom obraz Otcův nesouc' / a v Krista vkořenění
 jsouc', / tak po lopotě vezdejší / vzali v nebi život lepší.

6. Dej to z milosti Otcovy, / plné zásluhy Kristovy, / štědrý
 dárce, Duchu svatý, / Bože nedílné podstaty.

Z latinské B. Matěj Červenka 1561 / 1659 / 1877

Ne-sklá-dej-te v moc-ných na-dě - ji, v sí-le je-jich,
kte-rá ská-ly lá-me, o-chab-ne dřív ne-bo poz-dě-
ji, ne-dou-fej-te v zdá-ní, kte-ré kla-me.
Ref.: Ty jsi hoden žehnání a chvály, tvo-ji moc a sí-lu sla-ví-
me. Před te-bou se, Pa-ne Kris-te, krá - ľů Krá-li,
do-bro-vol-ně sklá-ní-me. do-bro-vol-ně sklá-ní-me.

2. Vláda jeho není na chvíli,/ pravda věčně platí v jeho říši,
v jeho panství není násilí,/ blaze tomu, kdo hlas jeho slyší./ *Ref.*
3. Žiznivým dá napít z pramene,/ nedolomí nalomenou třtinu,
proměňuje srdce kamenné,/ odpustí i zbloudilému synu./ *Ref.*
4. Znaveným on síly dodává,/ uvězněným snímá pouta z rukou,
stojí při těch, kdo jsou bez práva,/ otevírá všechněm, kteří tlukou./
Ref.

M. Rejchrt

130. Jako: Ráno dřív než vzešlo slunce.

Dnes Syn Boží triumf slaví, vstal ze smrti, vítěz pravý, Hall. Hallelujah. U velké slávě a moci, z čehož buď chválen dnem, nocí. Hall. Hallelujah.

2. Ďáblu silu jeho odjal, potřel peklo vybojoval, Hall. Hallelujah. Jako činivá rek slavný, jenž vítězí na vše stranny, Hall. Hallelujah.

3. Ó sladký Ježíši Kriste, jenžs Spasitel hříšných jistě, Hall. Hallelujah. Skrže své milosrdenství, veď nás v slávy účastenství, Hall. Hallelujah.

4. Ej, jižf nemůž škoditi nám, nepřítel, jejž přemohl náš Pán, Hall. Hallelujah. Ej, již potřen před ním leží, my pak jsme zas dítky Boží, Hall. Hallelujah.

5. Zde není než strast a bida, svět věrným se jen vysmívá, Hall. Hallelujah. Však kdož živě v Krista věří, vejde do nebeských dveří, Hall. Hallelujah.

AMEN, OTČE, RAČ TO DÁTI

pův. nápěv Ž 42*L. Bourgeois 1551*

A - men, Ot - če, rač to dá - ti, dů - věr - ně tě
Kris - te, rač se přimlouva - ti za nás hříš - né,

vzý - vá - me; Du - chu sva - tý, spravuj nás
žá - dá - me;

svět - lem pravdy v každý čas, by - chom s du - še - mi

i s tě - ly věč - ně Bo - hu ná - le - že - li!

Jiří Třanovský (?) / 1877